

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

НАЗВАНІЙ БАТЬКО

Зосталися три брати сиротами — ні батька, ні неньки. Вирішили піти найматися.

От ідуть дорогою, коли це назустріч їм дід: старий-престарий, а борода довга й біла.

— Куди це ви, дітки, ідете?

— Найматися!

— Хіба у вас свого хазяйства нема?

— Нема, — кажуть, — якби до доброго чоловіка попасти, то ми б йому по правді робили, по щирості слухалися і за рідного батька мали б.

— Добре, — одказує дід, — коли так — то будьте ви мені синами, а я вам — батьком. Слухайтеся мене, то я вас навчу, як жити, з правдою не розминаючись.

От ідуть вони горами і лісами, коли бачать — хатка стоїть, та така чепурненька. Вибігає із хатки дівчина — як квіточка.

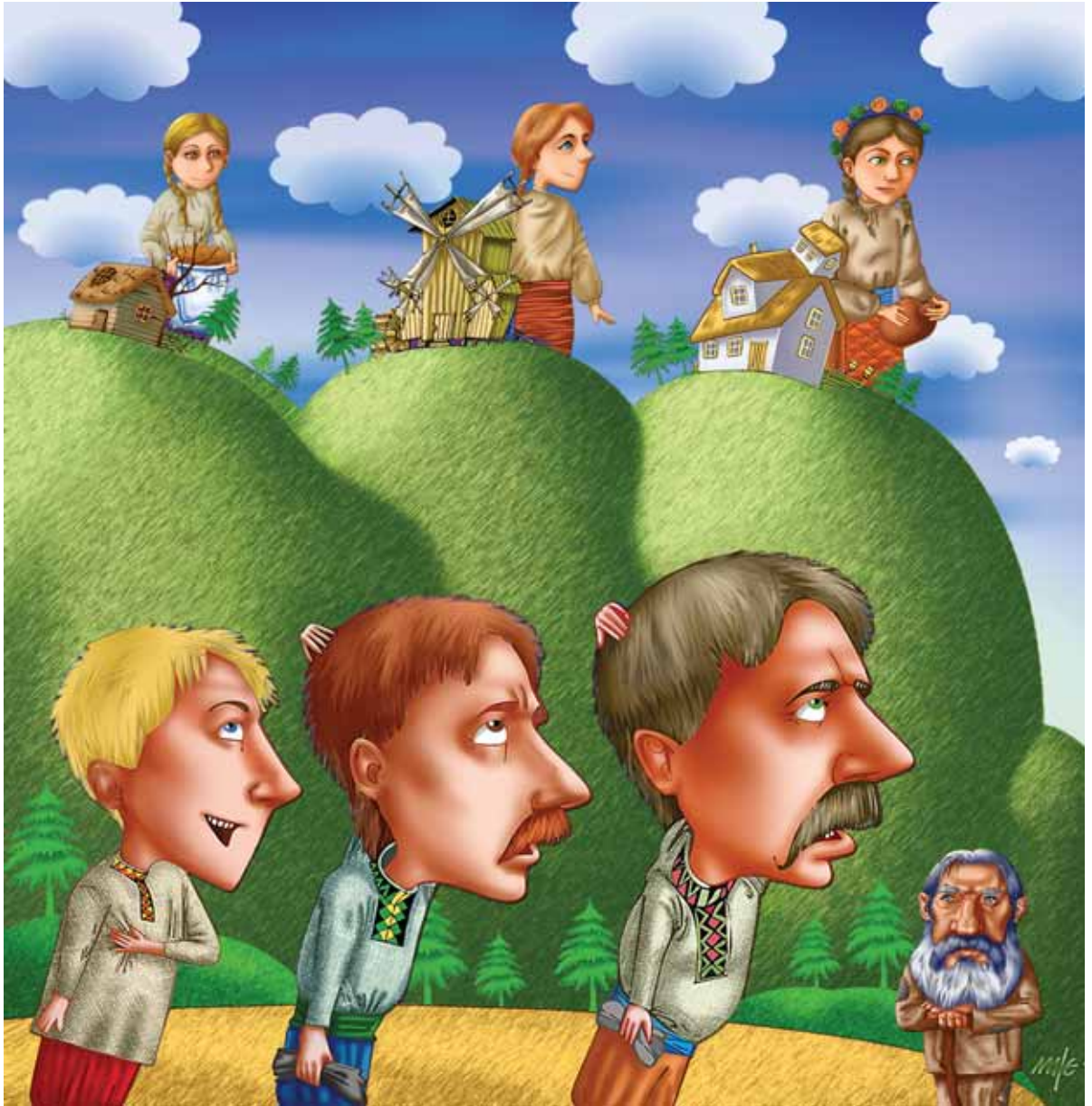
Глянув на неї старший брат і каже:

— Коли б мені цю дівчину засватати, та ще щоб були в мене воли та корови!

— Добре, будуть у тебе воли і корови, живи щасливо, та тільки про правду не забувай!

От висватали вони дівчину, став брат хазяїном, а ті пішли собі далі.

Коли це знову стоїть хатка, а коло неї млин і ставок. І дівчина-красуня щось робить біля хати. Підстарший син і говорить:

— Коли б мені цю дівчину взяти, та ще млин і ставок, — то мав би я хліб, поки мого віку!

А дід-батько і каже:

— Добре, синку, так і буде, — живи щасливо, та тільки про правду не забувай!

От пішли далі удвох. І побачили убогу хатину, а дівчина з неї вийшла — як зіронька ясна!

— Коли б мені з цією дівчиною одружитися, — каже найменший брат, — то робили б ми — і хліб у нас був би. Не забули б ми і про вбогих людей.

— Добре, синку, так тобі і буде. Гляди ж тільки, про правду не забувай!

Оженив дід і цього сина та й пішов собі світами.

А брати живуть собі. Старший забагатів, будинки помуровував, червінці складає — тільки про те й думає, як би золота побільше надбати.

Підстарший теж запанів. Вже на нього наймити працюють, а сам тільки лежить, їсть, п'є та порядкує.

Найменший так собі живе: коли що вдома є, то з людьми поділиться, а коли нема — то й так собі перебуде.

От походив дід світами, а тоді повернувся подивитися, як його сини живуть.

Приходить до найстаршого, наче старець убогий. Став біля порога і кланяється:

— Якби ваша ласка подати мені милостиню!

А той і каже:

— Гей, не такий ти вже старий! Схочеш — сам заробиш. Я сам недавно на ноги зіп'явся!

Пішов дід ні з чим. Відійшов за версту, оглянувся на синову господу і на все його добро — так усе вогнем і запалало.

Приходить до підстаршого, а той у млині сидить. Дід уклонився і просить:

— Дай, чоловіче добрий, хоч трошки борошенця: я сьогодні ще крихти в роті не мав.

— Мало вас тут вештається, жебраків. Чужих злиднів не наситиш.

Відійшов дід від млина, оглянувся — так той млин полум'ям і взявся.

Прийшов дід до найменшого сина. Заходить у хату, та такий вже нужденний, обідраний! Жінка як побачила — руками сплеснула. Пішла в комору, винесла

ТРИ БАЖАННЯ

Були собі дід і баба, і дуже бідно жили. Ні їсти, ні пити, як люди, — завжди голодні й холодні, а до праці сили не мали. Сиділи, сумували та у віконце позирали, що їм принесе людська ласка.

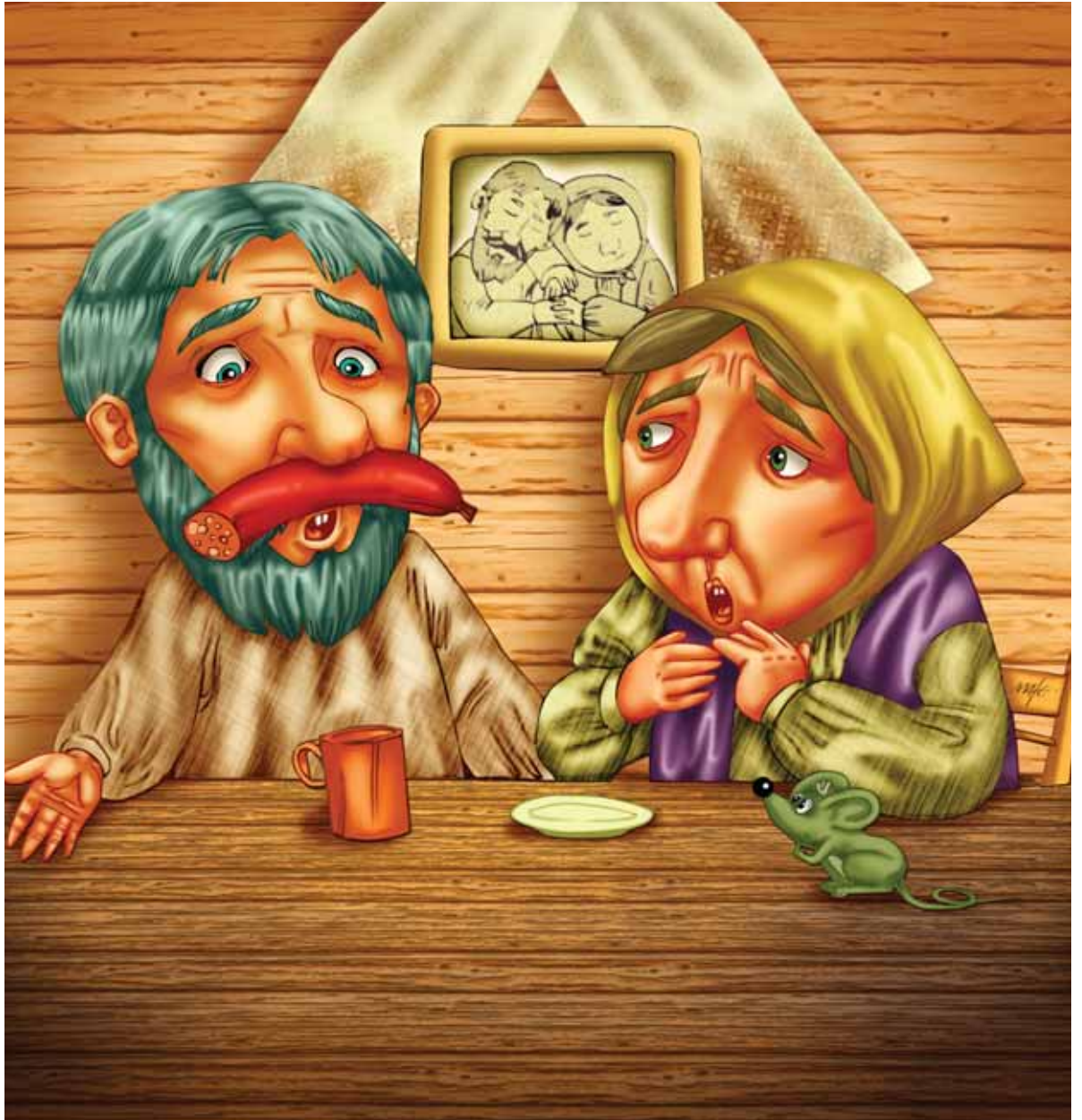
От прийшла до них раз хитрюща баба — чарівниця. Вони, чим мали, поділилися з нею, добрим словом прийняли і переночувати залишили.

— За те, що ви мене не вигнали серед ночі з хати і останнім шматком поділилися, хочу вам подякувати, — каже вона на прощання. — Я собі піду, а ви загадуйте три рази те, чого собі бажаєте, і кожне ваше бажання вмент збудеться. Будете до кінця життя свого мене згадувати! — та й пішла.

Сіли старі за столом і почали думати, що б їм таке загадати, щоб їхнє життя, таке злиденне та убоге, зробилося враз сите й розкішне? Поки баба сиділа та міркувала, чого б їй забажати в першу чергу, якого дива, дід, дуже голодний, сказав:

— Перш за все хочу печеної ковбаси величезний шматок!

Аж ось дивиться, з комина спускається кільце ковбаси завбільшки з мотовило... Та такої рум'яної, аж дух приємний пішов по хаті... Баба глянула й позеленіла від злості на таке мізерне, нікчемне дідове бажання. У неї в голові вже склалися інші: щоб вернути собі молодість, здобути багатства, великі скарби!.. А тут дід вихопився з тією ковбасою, як циган на торг з козою або як дурень зі ступою, і запропастив нанівець одне бажання! Не могла бабина душа цього стерпіти.

— А бодай же тобі, йолопе, тая ковбаса та до носа приросла! — вибухнула вона, запалившись гнівом до дідової необачності.

І що ж? В одну мить та ковбаса з комина та до дідового носа — цап! — і приросла, мов там і вікувала.

Дивляться вони одне на другого. Що за okazія? Що сталося?

Дід, що таким завжди пристойним здавався бабі, неначе й не старий іще, хоч і з сивою бородою, тепер з ковбасою біля носа — то ж чиста мавпа, проява, страхопуд якийсь, що й дивитись гидко, не те що! Сидять і плачуть, що ж їм тепер робить?

— Ще тільки одне маємо бажання, — каже дід крізь сльози.

— Тільки одне! — підтакнула баба. — Будемо вже тепер загадувати його разом.

— А будемо, — каже дід.

— Так, щоб же ота ковбаса та від носа відпала!

Сказала, а та ковбаса хто знає, де й ділась, неначе її язиком злизало! Отут-то вони з тієї досади почали сваритись та докоряти одне одному, хто винен, чого раніш між ними ніколи не траплялось...

Зміст

Істина в зернятку слова.....	3
Названий батько	7
Правда та кривда	11
Про скарби	19
Що краще	22
Хліб і золото	24
Про смерть і чоловіка.....	26
Про дивну сопілку.....	30
Дідова дочка і бабина дочка	33
Батьківський скарб	38
Нові чоботи	40
Три перстені	42
Чарівна торбинка	45
Невдячність.....	48
Щастя і нещастя	50
Лінива кішка	52
Уперта жінка.....	55
Чарівна вода.....	58
Три бажання	61
Про липку і зажерливу бабу	64
Дарунки з трьох зернин.....	67
Чарівне горнятко.....	72
Про бідного й багатого братів	75
Мудра дівчина.....	79

Як бідняк у суді виграв	83
Суд.....	86
Як Бог ділив літа.....	88
Молодість і старість.....	91
Золото і вогонь.....	94
Три сини – три долі.....	96
Поради соловейка	98
Як не бути голодним	100
Як багач покався.....	102
Подарована писанка.....	104
